

Sygnatura akt I C 935/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Dorota Krawczyk

Protokolant: sekr. sąd. Anna Frankowska

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2019 r.

na rozprawie sprawy

z powództwa M. D.

przeciwko Szpitalowi (...) w R.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. nie obciąża powoda M. D. kosztami procesu.

Sędzia SO Dorota Krawczyk

Sygn. akt I C 935/18

UZASADNIENIE

W dniu 19.07.2018 r. (data wpływu do Sądu) powód M. D. reprezentowany przez pełnomocnika: adwokata M. P. wniósł przeciwko pozwanemu Szpitalowi (...) w R. pozew o zapłatę wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych w części.

W pozwie powód domagał się:

1. zasądzenia na rzecz powoda M. D. od pozwanego Szpitala (...) w R. kwoty 99.439,81 złotych tytułem kosztów wynagrodzeń pracowników za okres od dnia 1 stycznia 2004 roku do dnia 22 czerwca 2004 roku wypłaconych w miesiącu wrześniu i październiku 2007 roku wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 18 lipca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
2. zasądzenia na rzecz powoda M. D. od pozwanego Szpitala (...) w R. kwoty 67.000,00 złotych tytułem kosztów związanych z prowadzeniem postępowania upadłościowego wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 18 lipca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
3. zasądzenia na rzecz powoda M. D. od pozwanego Szpitala (...) w R. kwoty 34.602,01 złotych tytułem kosztów postępowań egzekucyjnych prowadzonych przez Urząd Skarbowy oraz Zakład Ubezpieczeń Społecznych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 18 lipca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

4. zasądzenia na rzecz powoda M. D. od pozwanego Szpitala (...) w R. kwoty 29.425,75 złotych tytułem kosztów wynagrodzeń dla pracowników oraz najmu samochodów wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 18 lipca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

5. zasądzenia na rzecz powoda M. D. od pozwanego Szpitala (...) w R. kwoty 24.478,19 złotych tytułem odsetek karnych od niezapłaconych w terminie rat kredytu na rzecz Banku Spółdzielczego wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 18 lipca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

6. zasądzenia na rzecz powoda M. D. od pozwanego Szpitala (...) w R. kwoty 45.540,16 złotych tytułem szkody jaką poniósł w związku ze zbyciem wierzytelności na rzecz PW Precyzja wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 18 lipca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

7. zasądzenia na rzecz powoda M. D. od pozwanego Szpitala (...) w R. kwoty 88.686,78 złotych tytułem utraconych korzyści wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 18 lipca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

W pozwie powód wniósł o zasądzenie na rzecz powoda M. D. od pozwanego Szpitala (...) w R. zwrotu kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że kwoty te to szkoda jaką poniósł na skutek nienależytego wykonywania umowy o świadczenia usług sanitarnych przez pozwanego, a także z tytułu innych zachowań pozwanego, które miały miejsce w latach 2001-2004.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o :

1. oddalenie powództwa w całości,
2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania,
3. rozpoznanie sprawy także pod nieobecność pozwanego.

Ponadto w zakresie należności wynikającej z różnicy pomiędzy należnością jaka przysługiwała powodowi, a należnością faktyczną jaką uzyskał od nabywcy tych wierzytelności pozwany podniósł zarzut przedawnienia.

Pozwany Szpital (...) w R. w całości odmówił zawarcia ugody w przedmiocie wniosku syndyka o zawiązanie do próby ugodowej.

Jako termin wymagalności dochodzonych niniejszym pozwem roszczeń powód wskazuje, datę uprawomocnienia się postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi, X Wydział Gospodarczy wydanego w sprawie o sygn. akt X Gz 14/09.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 sierpnia 2003 roku powód M. D. zawarł z pozwanym Szpitalem (...) w R. umowę dzierżawy nieruchomości położonej w R. przy ulicy (...) w obrębie nr 33, oznaczonej w ewidencji gruntów numerem działki (...) o pow. 3.0412 ha. Na dzierżawionej przez powoda nieruchomości znajdowały się pomieszczenia m.in. kuchni, w których to powód miał świadczyć na rzecz pozwanego usługi gastronomiczne. W tym celu powód zatrudnił w ramach prowadzonego przez siebie przedsiębiorstwa pracowników chcąc w sposób rzetelny wywiązać się z zobowiązań wobec pozwanego.

(dowód: zeznania powoda M. D. 121-123 minuty od 00.03.34-00.56.38, k.176-178 minuty od 00.03.09-01.25.03, odpis umowy dzierżawy z dnia 28 sierpnia 2003 roku k. 26-30, dokumenty k. 143)

Pozwany nie poinformował powoda o istotnych okolicznościach, a mianowicie o fakcie, że w dzierżawionym obiekcie zatrudnieni są pracownicy, których zgodnie z art. 231 Kodeksu pracy powód przejął jako pracodawca. O okoliczności tej powód dowiedział się w związku z wytoczonym przez I. K., O. K., K. M., M. N., Z. M., B. P., J. M., B. H., Z. B., I. Z., M. M., H. K. E. B. oraz M. K. powództwem o ustalenie pozostawania w stosunku pracy z powodem, dopuszczenie do pracy oraz zasądzenie wynagrodzenia. W przedmiotowych sprawach pierwotnym powodem był Szpital (...) w R., a powód występował w charakterze świadka. Jednak w toku postępowania powód został wezwany do udziału w sprawie w charakterze pozwanego.

W wyniku przeprowadzonego postępowania Sąd Rejonowy Radomsku w wyrokach wydanych w sprawach o sygn. akt IV P 65/05 oraz IV P 2212/04 Sąd ustalił, że wszystkie te osoby pozostawały w stosunku pracy z powodem w okresie od dnia 1 stycznia 2004 roku do dnia 22 czerwca 2004 roku oraz zasądził na rzecz ww. osób wynagrodzenie za ten okres.

Koszty wynagrodzeń tych pracowników wyniosły **99.439,81** złotych. Zasądzone wynagrodzenie zostało wypłacone w toku prowadzonego postępowania upadłościowego w miesiącach wrześniu i październiku 2007 roku.

(dowód: zeznania powoda M. D. 121-123 minuty od 00.03.34-00.56.38, k.176-178 minuty od 00.03.09-01.25.03, dokumenty k. 143 (dokumenty zawarte w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Radomsku, IV Wydział Pracy sygn. akt IV P 2212/04 IV, dokumenty zawarte w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Radomsku, IV Wydział Pracy sygn. akt P 65/05))

W ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej powód zawarł z pozwanym Szpitalem (...) w R. umowy o świadczenie usług nr 96/01 i 109/01. Przedmiotem umowy było świadczenie przez powoda na rzecz pozwanego usług transportu sanitarnego. Zgodnie z zawartymi umowami powód zobowiązany był do wykonania usług przewozowych, zaś pozwany do zapłaty za usługę umówionego wynagrodzenia. Umowy zostały zawarte na czas określony do dnia 31 grudnia 2004 roku.

(dowód: odpisy umów o świadczenie usług k.31-34, formularz oferty k.6 k.35, umowa o świadczenie usług k.36-39, formularz oferty k.40, aneks k.41)

Powód wywiązał się z zawartych kontraktów, świadczył dla pozwanego usługi sanitarne zgodnie z treścią łączących go umów.

Na potrzeby ich realizacji w celu wywiązania się z przyjętych na siebie zobowiązań zatrudnił na czas ich obowiązywania określoną liczbę pracowników oraz wynajął pojazd służący do realizacji kontraktu. Powód świadczył usługi również przy pomocy własnych pojazdów.

Ze względu na fakt, że pozwany nie płacił terminowo za świadczone usługi, powód zmuszony był w dniu 16 listopada 2004 roku zaprzestać świadczenia usług dla pozwanego z powodu braku środków finansowych.

Zaleganie przez pozwanego z zapłatą za wykonane przez powoda usługi, zmusiło powoda do redukcji stanowisk pracy. Trudna sytuacja finansowa zmusiła go do wypowiedzenia we wrześniu umów o pracę (...) pracownikom, w październiku kolejnym 21. Wypowiedzenie w listopadzie umów o pracę następnym 18 pracownikom musiałyby nastąpić w oparciu o przepisy ustawy z dnia 13 marca 2003 roku o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

Wypowiedzenie w listopadzie umów o pracę następnym 18 pracownikom musiałyby nastąpić w oparciu o przepisy ustawy z dnia 13 marca 2003 roku o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

Zgodnie z art. 8.1 ww. ustawy pracownikowi, w związku z rozwiązaniem stosunku pracy w ramach grupowego zwolnienia przysługuje odprawa pieniężna w wysokości:

- Jednomiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy krócej niż dwa lata;
- Dwumiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy od dwóch do ośmiu lat;
- Trzymiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy powyżej ośmiu lat.

W świetle powyższego powód zmuszony byłby wypłacić pracownikom stosowne odprawy co znaczenia powiększyłyby poniesionego przez niego koszty.

Pomimo zaprzestania świadczenia usług dla pozwanego powód zmuszony był w dalszym ciągu do ponoszenia kosztów związanych z realizacją zawartych z pozwanym umów, a wynikających ze związanym z ich realizacją zatrudnieniem pracowników jak również najmu pojazdów. Związane z tym koszty przedstawiały się następująco:

- Wynagrodzenie pracowników plus pochodne 1/2 miesiąca listopada - 9.615,41 złotych;
- Wynagrodzenie pracowników plus pochodne za miesiąc grudzień - 16.516,34 złotych;
- Najem samochodów 1/2 miesiąca listopada - 1.098,00 złotych;
- Najem samochodów miesiąc grudzień - 2.196,00 złotych.

Poniesione przez powoda koszty zostały ograniczone do minimum, którego nie można było w żaden sposób uniknąć.

Umowa najmu pojazdów została zawarta na czas nieokreślony, zawierała klauzulę mocą której każda ze stron mogła ją wypowiedzieć z zachowaniem miesięcznego terminu wypowiedzenia. Powód zaprzestał świadczenia usług dla pozwanego w dniu 16 listopada 2004 roku. Zgodnie z powyższym nawet, gdyby wypowiedział umowę najmu poniesiony przez niego koszt byłby taki sam.

Koszty pracowników oraz najmu samochodów wyniosły **29.425,75** złotych.

(dowód: zeznania powoda M. D. k.176-178 minuty od 00.03.09-01.25.03, odpisy umów o pracę k.42-60, odpisy umów najmu pojazdu k.61-62, dokumenty (...) k.63 i 64, list płac pracowników k.65 i 66)

Powód na bieżąco nie regulował zobowiązań podatkowych oraz zobowiązań z tytułu należności na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

W konsekwencji przeciwko powodowi wszczęte zostały postępowania egzekucyjne, których koszty powód musiał pokryć i pokrył. Koszty postępowań egzekucyjnych prowadzonych przez Urząd Skarbowy oraz Zakład Ubezpieczeń Społecznych wyniosły 34.602,01 złotych na którą to kwotę składają się:

- kwota 25.029,61 złotych uiszczona na rzecz Urzędu Skarbowego w R. w konsekwencji prowadzonych przez ten Urząd postępowań egzekucyjnych z tytułu niezapłaconych w terminie zobowiązań podatkowych, odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych, kosztów upomnień i kosztów egzekucyjnych;
- kwota 9.572,40 złotych uiszczona na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w R. w konsekwencji toczącego się postępowania egzekucyjnego tytułem kosztów upomnień oraz kosztów egzekucyjnych.

Kwotę 25.029,61 złotych powód uiszczył na rzecz Urzędu Skarbowego w R. w latach 2003 do 2005.

Tytuły egzekucyjne na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych powstawały systematycznie w latach 2003-2005.

(dowód: pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w R. z dnia 7 lipca 2006 roku; k.69, pismo z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych k. 70)

W celu należytego wykonania zobowiązań wynikających z ww. umów, powód zawarł z Bankiem Spółdzielczym umowę kredytu. Na skutek braku płatności w terminie przez pozwanego wystawianych przez powoda faktur powód utracił płynność finansową, nie był w stanie na bieżąco regulować należności powstałych na podstawie zawartych umów kredytowych. To z kolei doprowadziło do naliczenia przez bank odsetek karnych od niezapłaconych w terminie rat kredytu. Łączna suma odsetek wyniosła **24.478,19** złotych.

(dowód: odpis pisma z Banku Spółdzielczego w R. z dnia 27 stycznia 2006 roku k. 71)

Powód zawiesił prowadzoną przez siebie działalność, a następnie z uwagi na niewypłacalność złożył wniosek o ogłoszenie upadłości.

Koszty prowadzonego postępowania upadłościowego wyniosły **67.000,00** złotych.

(dowód: zeznania powoda M. D. k.176-178 minuty od 00.03.09-01.25.03 dokumenty k. 143)

Powodowi przysługiwały względem pozwanego wierzytelności stwierdzone tytułami egzekucyjnymi w postaci nakazów zapłaty wydanych przez Sąd Rejonowy w Radomsku, I Wydział Cywilny w sprawach o sygn. akt I Nc 276/04,1 Nc 277/04, I Nc 278/04,1 Nc 279/04 oraz przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim, V Wydział Gospodarczy w sprawie o sygn. akt V GNc 1898/04. Pomimo wezwań powoda, pozwany szpital nie uregulował należności wynikających ze wskazanych powyżej tytułów egzekucyjnych.

Pismem z dnia 2 grudnia 2004 roku powód poinformował pozwanego o zamiarze zbycia wierzytelności oraz, że cena zbycia będzie stanowić wartość 60% zobowiązania. Pozwany nie ustosunkował się do otrzymanego pisma.

(dowód: odpis pisma z dnia 2 grudnia 2004 rok k.78-79, zeznania powoda M. D. 121-123 minuty od 00.03.34-00.56.38, k.176-178 minuty od 00.03.09-01.25.03, dokumenty k. 143)

Na podstawie umów z dnia 16 grudnia 2004 roku oraz 7 stycznia 2005 roku powód zbył ww. wierzytelności na rzecz PW Precyzja.

Łączna kwota wierzytelności wynikająca z wymienionych powyżej tytułów egzekucyjnych wynosiła 131.540,16 złotych. Powód dokonał sprzedaży wierzytelności za kwotę 86.000 złotych. Różnica pomiędzy ceną sprzedaży wierzytelności a ich wartością wynosi **45.540,16** złotych.

Po wezwaniu do zapłaty pozwanego szpitala przez PW Precyzja należności wynikające z w/w tytułów egzekucyjnych zostały niezwłocznie uregulowane.

Powód dokonał sprzedaży ww. wierzytelności w celu pozyskania środków finansowych, z których regulował bieżące oraz zaległe zobowiązania wobec innych podmiotów i organów.

(dowód: zeznania powoda M. D. 121-123 minuty od 00.03.34-00.56.38 ,k.176-178 minuty od 00.03.09-01.25.03, umowa o przelew wierzytelności k.72-73 i 74, k. 75-76 i 77, odpis pisma z 2 grudnia 2004 r.k.78-79)

Średni miesięczny przychód powoda z tytułu zawartych z pozwanym Szpitalem umów o świadczenie usług wynosił 60.000 złotych. W związku z koniecznością zakończenia współpracy **utracony przychód** powoda w okresie od 16 listopada 2004 roku do 31 grudnia 2004 roku wyniósł **88.686,78** złotych.

Powyższa kwota stanowi iloczyn kwoty 1.949,16 złotych i liczby dni 45,5 od chwili zaprzestania świadczenia usług do daty określonej w umowie jako końcowa trwania umowy. Kwota 1.949,16 złotych stanowi natomiast wyliczenie średniego dziennego przychodu obliczonego na podstawie danych z miesięcy od stycznia do października 2004 roku.

(dowód: wyliczenie utraconych korzyści k.79)

Pozwany dobrowolnie nie płacił za świadczone przez powoda usługi. Należności te były przedmiotem postępowań sądowych wytoczonych przez samego powoda bądź w toku postępowania upadłościowego przez syndyka.

W niektórych fakturach powód zawyżył stawki (o 1 grosz, o 24 grosze, o 91 groszy), co podnosił pozwany Szpital w postępowaniach przed Sądem, chociaż przed Sądem powód dochodził już nie całych kwot wynikających z faktur, lecz jedynie tej części, która została obliczona w oparciu o stawki wynikające z umowy. Powód na każdej z faktur naniósł poprawki.

(dowód: zeznania powoda M. D. 121-123 minuty od 00.03.34-00.56.38 ,k.176-178 minuty od 00.03.09-01.25.03, zestawienie faktur k. 146-150, wyrok SR w Radomsku z dnia 17 marca 2015 roku sygn. akt VGC58/05 k.208 wraz z uzasadnieniem k.209-218 i uzasadnieniem Sądu Odwoławczego w sprawie sygn. akt X Ga 266/05 k.219-223, wyrok SR w Piotrkowie Tryb. z dnia 23 grudnia 2004 roku sygn. akt VGC 502/04 k.224 wraz z uzasadnieniem k.225-231, wyrok SR w Piotrkowie Tryb. z dnia 21 października 2005 roku sygn. akt VGC 193/05 k.232 wraz z uzasadnieniem k.233-237, wyrok SR w Piotrkowie Tryb. w sprawie sygn. akt V GC 222/06 z dnia 15 grudnia 2006 roku k.238 z uzasadnieniem k.239-257 oraz uzasadnienie Sądu Odwoławczego w sprawie sygn. akt XGa 58/07 k.258-267, wyrok SR w Piotrkowie Tryb. z dnia 22 grudnia 2006 sygn. akt V GC 311/06 roku z uzasadnieniem k.268 -288, dokumenty k. 143)

O wniosku restrukturyzacyjnego wraz z dokumentacją pozwanego Szpitala z 2005 roku, który był zarchiwizowany w Archiwum Państwowym w Ł. został zniszczony w dniu 15.10.2014 roku na wniosek Wojewódzkiego Centrum Zdrowia Publicznego w Ł. w likwidacji.

(dowód: pismo (...) Urzędu Wojewódzkiego z załącznikami k. 191-203, k.171-174)

Starostwo Powiatowe w R. jest w posiadaniu kserokopii wniosku restrukturyzacyjnego pozwanego Szpitala i kserokopii pisu wierzycieli.

W spisie wierzycieli wierzytelności cywilnoprawnych pozwanego Szpitala pod pozycją 237 jest powód M. D. i wg stanu na dzień 31.12.2004 roku wskazano, że ma wobec pozwanego Szpitala wierzytelność w kwocie 166 962,43zł , a wg stanu na dzień 31.05.2005 roku – ożł.

Szpital zgłosił powoda we wniosku restrukturyzacyjnym pod pozycją 237, przy czym szpital stwierdził, że na dzień 31.05.2005 roku nie miał żadnych wierzytelności wobec powoda.

Żadne wymagalne należności powoda względem pozwanego nie zostały objęte postępowaniem restrukturyzacyjnym.

(dowód: zeznania powoda M. D. 121-123 minuty od 00.03.34-00.56.38, k.176-178 minuty od 00.03.09-01.25.03, wniosek o wszczęcie postępowania restrukturyzacyjnego z dnia 3 czerwca 2005 roku k. 311, spis wierzycieli wierzytelności cywilnoprawnych pozwanego Szpitala wg stanu na dzień 31.12.2004 roku i 31.05.2005 roku k.300-309, pismo Starostwa Powiatowego w R. k. 310, spis wierzycieli wierzytelności cywilnoprawnych k. 312, zeznania świadka W. W. k. 313verte- 314)

Świadek W. W., prawnik, doradca restrukturyzacyjny prowadził upadłość powoda. Było to w latach 2006 - 2008. Szpital był jedynym wierzycielem do masy upadłości powoda. Powód prowadził działalność gospodarczą związaną z wdzierzawieniem powierzchni od pozwanego Szpitala (...) w R.. Powód prowadził też działalność transportową na rzecz pozwanego. Były usterki na obiekcie, które nie pozwalały prowadzić działalności gospodarczej. Jeśli chodzi o transport to pozwany szpital nie płacił dłużnikowi, co powodowało narastanie zobowiązań. Powód wziął z banku spółdzielczego kredyt na zakup samochodów. Część tych samochodów była przedmiotem zastawu. Powód nie miał wiedzy, że zawierając umowę dzierżawy zatrudnia jednocześnie pracowników. Na podstawie wyroków powstała wierzytelność do masy z tytułu wynagrodzeń tych pracowników. Pracownicy ci nie świadczyli pracy. Pozwany Szpital zgłosił wierzytelność na około 200 tys. zł, której syndyk nie uznał. Szpital przywoływał się na potrącenie i że tą wierzytelność wywodził z gwarancji ubezpieczeniowych. Sąd potwierdził też, że była to wierzytelność nieistniejąca. Sąd zatwierdził listę. Dyrektor pozwanego Szpitala twierdził, że jest wierzycielem w stosunku do upadłego z tytułu

czynszów. Strona szpitalna stała na stanowisku, że ma wierzytelność do upadłego czy do masy. Wszystkie środki, które weszły do masy były na podstawie orzeczeń Sądu, Szpital nic dobrowolnie nie zapłacił. Kiedy trwało postępowanie upadłościowe szpital miał postępowanie restrukturyzacyjne. Ono nic nie wniosło do masy.

Od 1 stycznia 2005 roku do 8-12 września 2005 roku w drodze egzekucji komorniczej syndyk odzyskał od szpitala około 200 tys. zł. Szpital miał obowiązek przedstawić jakie miał długi wobec wszystkich podmiotów na dzień 31 grudnia 2004 roku. **Do restrukturyzacji były zgłoszone wierzytelności, które występowały w dacie 31 maja 2005 roku.** Gdyby szpital wpisał na dzień 31 maja 2005 roku prawidłową kwotę zobowiązań wobec syndyka co wynosiło 760-770 tys. zł to syndyk dostałby pieniądze z banku krajowego na restrukturyzację.

(dowód: zeznania świadka W. W. k. 313verte- 314)

W dniu 07.11.2007 roku syndyk masy upadłości M. D. złożył wniosek o zawezwanie do próby ugodowej o zapłatę kwoty 369.380,00zł.

W 2012 roku powód wystąpił o zawezwanie do próby ugodowej w sprawie syn. akt I Co 497/12. Powód występował kilkakrotnie z wnioskiem o zawezwanie do próby ugodowej.

(dowód: okoliczność niesporna, wniosek k. 136-141, pismo syndyka k. 142, dokumenty k. 143)

Sąd ocenił i zważył co następuje:

Zdaniem Sądu żądanie pozwu jest niezasadne.

Bezsporne w sprawie było, że w dniu 28 sierpnia 2003 roku powód M. D. zawarł z pozwanym Szpitalem (...) w R. umowę dzierżawy nieruchomości położonej w R. przy ulicy (...) w obrębie nr 33, oznaczonej w ewidencji gruntów numerem działki (...) o pow. 3.0412 ha. Na dzierżawionej przez powoda nieruchomości znajdowały się pomieszczenia m.in. kuchni, w których to powód miał świadczyć na rzecz pozwanego usługi gastronomiczne.

Bezsporne było, że w wyniku przeprowadzonego postępowania Sąd Rejonowy Radomsku w wyrokach wydanych w sprawach o sygn. akt IV P 65/05 oraz IV P 2212/04 ustalił, że wszystkie pracujące wcześniej na rzecz pozwanego osoby pozostawały w stosunku pracy z powodem w okresie od dnia 1 stycznia 2004 roku do dnia 22 czerwca 2004 roku oraz zasądził na rzecz ww. osób wynagrodzenie za ten okres. Koszty wynagrodzeń tych pracowników wyniosły 99.439,81 złotych. Zasądzone wynagrodzenie zostało wypłacone w toku prowadzonego postępowania upadłościowego o w miesiącach wrześniu i październiku 2007 roku.

Bezsporne w sprawie jest, że w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej powód zawarł z pozwanym Szpitalem (...) w R. umowy o świadczenie usług nr 96/01 i 109/01. Przedmiotem umowy było świadczenie przez powoda na rzecz pozwanego usług transportu sanitarnego.

Z całą pewnością pozwany Szpital nie płacił powodowi za usługi w terminie kiedy ten wystawiał faktury. Powód zmuszony był występować do Sądu z żądaniem zapłaty przez pozwanego kwot objętych wystawianymi fakturami.

Zawodowy pełnomocnik powoda nie wskazuje podstawy prawnej roszczenia objętego pozwem. Wskazuje, że pozwany w sposób nienależyty wywiązywał się z zawartych z powodem umów i wszystkie szkody wskazane w pozwie mają związek przyczynowo-skutkowy z tym nienależytym wywiązywaniem się z umów przez pozwanego.

Zgodnie z treścią art. 481 KC dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Stosownie do treści art. 353 § 1 KC podstawowym obowiązkiem dłużnika jest spełnienie świadczenia. Prowadzi ono do zaspokojenia interesu wierzyciela, wskutek czego zobowiązanie wygasa.

Artykuł 471 KC reguluje odpowiedzialność odszkodowawczą dłużnika w sytuacji, gdy doszło do niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania z powodu okoliczności, za które jest on odpowiedzialny. Pojęcie tzw. odszkodowawczej odpowiedzialności kontraktowej oznacza zbiorczo wszystkie negatywne skutki, które wynikają dla dłużnika z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, np. obowiązek zapłaty odszkodowania.

W wypadku naruszenia treści zobowiązań wynikających z umów nazwanych oraz naruszenia treści większości zobowiązań wynikających z umów nienazwanych (np. na skutek zwłoki w ich wykonaniu) art. 471 KC zazwyczaj nie będzie stanowić samodzielnej podstawy odpowiedzialności kontraktowej. Będzie on występował w powiązaniu z innymi przepisami KC określającymi treść naruszonego zobowiązania i okoliczności, za jakie dłużnik odpowiada, a także sposób, w jaki do tego naruszenia doszło.

Przesłankami odpowiedzialności kontraktowej w ogólności są: niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania, będące następstwem okoliczności, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność; szkoda po stronie wierzyciela oraz związek przyczynowy między zdarzeniem w postaci niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania a szkodą.

Jeżeli zakres odpowiedzialności dłużnika nie jest zmodyfikowany przez ustawę, umowę lub inną czynność prawną, to okolicznością, za którą dłużnik jest odpowiedzialny, jest niezachowanie przez niego należytej staranności (zgodnie z brzmieniem art. 472 KC).

Pojęcie szkody na tle art. 471 KC obejmuje zarówno szkodę rzeczywistą (*damum emergens*), jak i utracone korzyści (*lucrum cessans*).

Zagadnienie związku przyczynowego nie jest samodzielnie uregulowane na tle art. 471 KC. W tym zakresie zastosowanie znajduje więc art. 361 § 1 KC. Powszechnie wskazuje się w tym zakresie, że między zdarzeniem polegającym na niewykonaniu lub nienależytym wykonaniu zobowiązania a szkodą musi istnieć adekwatny związek przyczynowy. Takie stwierdzenie jest powszechnie stosowanym skrótem myślowym oznaczającym, że pomiędzy kolejnymi etapami sekwencji występujących w świecie zewnętrznym zdarzeń (mających charakter niewykonania lub nienależytego zobowiązania), prowadzącymi w konsekwencji do powstania szkody w majątku wierzyciela, musi istnieć związek przyczynowy w rozumieniu art. 361 § 1 KC.

Zgodnie z zasadami rozkładu ciężaru dowodu, na wierzycielu spoczywa dowód niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez dłużnika, szkody wynikającej z tego faktu oraz związku przyczynowego między oboma zdarzeniami.

Artykuł 471 KC wprowadza wzruszalne domniemanie, w myśl którego do niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania doszło na skutek okoliczności, za które dłużnik odpowiada. Oznacza to, że ustawa każe domniemywać, iż przyczyną niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, z którego wynika szkoda, jest zachowanie się dłużnika lub inna okoliczność, za którą ponosi on w danej sytuacji odpowiedzialność (np. działanie osoby trzeciej, przez którą wykonuje on swoje zobowiązanie).

Wymagalność i przedawnienie roszczenia odszkodowawczego, dochodzonego na zasadach ogólnych (art. 471 KC) ustalane są przy zastosowaniu reguł określonych w art. 455 w zw. z art. 120 § 1 zd. 1 KC (wyr. SA w Warszawie z 13.1.2006 r., I ACa 896/05, L.).

Roszczenie odszkodowawcze wynikające z art. 471 KC albo przepisów szczególnych określających odszkodowawcze skutki niewykonania bądź nienależytego wykonania zobowiązania ma charakter bezterminowy (art. 455 KC). Staje się więc wymagalne w chwili wezwania dłużnika do spełnienia świadczenia.

Początek biegu terminu przedawnienia roszczenia odszkodowawczego opartego na art. 471 KC wyznaczany jest na podstawie art. 120 § 1 zd. 2 KC. W świetle art. 120 § 1 KC, jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się

wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. Mechanizm ten precyzyjnie opisano w wyr. SN z 29.11.1999 r. (III CKN 474/98, W.. 2000, Nr 2, s. 2). Gdy dług ma charakter tzw. zobowiązania bezterminowego, termin spełnienia świadczenia nadchodzi z momentem wezwania (art. 455 KC); gdy wezwanie nie następuje, dochodzi do swoistego "wymuszenia" początku wymagalności na zasadach określonych w art. 120 § 1 zd. 2 KC, poprzez odniesienie się do "dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie".

Żeby jednak można było wezwać dłużnika do spełnienia świadczenia odszkodowawczego, musi ono już istnieć, a więc musi zaistnieć wcześniej po stronie wierzyciela szkoda.

Do powyższego problemu wprost odniósł się SN, wskazując, że **bieg terminu przedawnienia** roszczenia o zapłatę odszkodowania z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania rozpoczyna się **od momentu powstania szkody**, która pozostaje w związku przyczynowym ze zdarzeniem, które tę szkodę spowodowało (uchw. SN z 22.11.2013 r., III CZP 72/13, L.).

Zdaniem Sądu powód nie udowodnił adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy brakiem płatności w terminie za świadczone przez powoda usługi a szkodą opisaną w pozwie.

Pełnomocnik powoda ograniczył się do głośownego twierdzenia w pozwie, że dochodzona kwota stanowi odszkodowanie jakie przysługuje powodowi jako naprawienie szkody powstałej w skutek niewykonania zobowiązania w terminie przez pozwanego z przyczyn, za które ponosi on odpowiedzialność. Działanie pozwanego doprowadziło do powstania w majątku pozwanego szkody, która pozostaje w związku przyczynowym ze zwłoką w spełnieniu świadczenia pieniężnego przez pozwanego, w konsekwencji czego powód zmuszony był zaprzestać świadczenia usług dla pozwanego z powodu braku środków finansowych, wypowiedzenia łączących go umów, pomimo to ponoszenia związanych z tym kosztów, a w konsekwencji był zmuszony do zgłoszenia wniosku o upadłość.

Niewątpliwie sytuacja finansowa pozwanego Szpitala była trudna, toczyło się postępowanie restrukturyzacyjne wobec Szpitala, Szpital miał ogromne długi nie tylko wobec powoda, poza tym Szpital jest podmiotem nie nastawionym na zysk tylko ma obowiązek leczyć ludzi, bez względu czy ma pieniądze czy nie ma. Te pieniądze Szpital pozyskuje z NFZ, jest uzależniony finansowo od NFZ, dlatego też trudno obarczyć Szpital odpowiedzialnością za brak środków finansowych na pokrycie bieżących kosztów.

Powód jako profesjonalista też miał obowiązek rozkładać ryzyko, nie opierać się w dużej części na jednym podmiocie jakim był pozwany Szpital, analizować swoje możliwości finansowe zarówno pod kątem inwestycji jak i kredytów.

Jeśli chodzi o koszt wynagrodzeń pracowników na żądanie których Sąd Rejonowy Radomsku w wyrokach wydanych w sprawach o sygn. akt IV P 65/05 oraz IV P 2212/04 ustalił, że pozostawały w stosunku pracy z powodem w okresie od dnia 1 stycznia 2004 roku do dnia 22 czerwca 2004 roku oraz zasądził na rzecz ww. osób wynagrodzenie za ten okres w kwocie 99.439,81 złotych, to twierdzenie powoda, że pozwany mu nie powiedział o zatrudnionych pracownikach jest niewystarczające do przyjęcia adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy brakiem informacji i koniecznością wypłaty wynagrodzeń. Powód jako profesjonalista powinien wiedzieć jakie konsekwencje wiązały się z zawartymi umowami, powinien to ustalić przed zawarciem umów.

Niewątpliwie brak płatności faktur przez pozwanego w terminie utrudniał powodowi prowadzenie działalności gospodarczej, ale kwoty ostatecznie zasądzone przez Sąd były zasądzone z odsetkami za opóźnienie w płatnościach.

Zdaniem Sądu powód też nie udowodnił ponad wszelką wątpliwość, że postępowanie upadłościowe było wyłącznie konsekwencją braku płatności w terminie przez pozwanego za świadczone usługi. Na okoliczność tego związku powód nie zaferował żadnych dowodów.

Zdaniem Sądu zasadny jest zarzut przedawnienia roszczeń objętych pozwem.

W dniu 07.11.2007 roku syndyk masy upadłości M. D. złożył wniosek o zawiązanie do próby ugodowej o zapłatę odszkodowania w kwocie 369.380,00zł (wniosek k. 136-141). W 2012 roku powód wystąpił o zawiązanie do próby ugodowej w sprawie syn. Akt I Co 497/12.

Sąd podziela stanowisko pozwanego, że w analizowanej sytuacji tylko pierwszy wniosek o zawiązanie do próby ugodowej może odnieść skutek w postaci przerwania biegu przedawnienia. W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się bowiem jednolicie, że przerwanie biegu przedawnienia może nastąpić wyłącznie poprzez czynności zmierzające do wyegzekwowania roszczenia. O ile zatem pierwsze złożenie w/w wniosku z zasady nie budzi wątpliwości co do tego, że jest to czynność zmierzająca do wyegzekwowania roszczenia, o tyle składanie kolejnych wniosków, już takiego skutku nie odniesie. W Wyroku z dnia 6 czerwca 2014 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie - I Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt I ACa 12/14 wprost wskazał, iż „Przerwanie biegu przedawnienia nie jest podstawowym celem instytucji postępowania pojednawczego i nie można uznać, aby prawnie dopuszczalne było przerywanie biegu terminu przedawnienia w nieskończoność przy pomocy kolejnych wniosków o zawiązanie do próby ugodowej. Przyjęcie odmiennego założenia powodowałoby, że byłby to jedyny przypadek, w którym wierzyciel tylko poprzez własne czynności mógłby wielokrotnie doprowadzać do przerwania biegu przedawnienia roszczenia, często spornego, które nie stanowiło wcześniej przedmiotu badania przez sąd. Składanie kolejnych wniosków o zawiązanie do próby ugodowej stanowi nadużycie prawa (patrz Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 10 stycznia 2017r. V CSK 204/16).

W niniejszej sprawie powód wielokrotnie składał wnioski o zawiązanie do próby ugodowej, pomimo oczywistego stanowiska pozwanego co do braku uznania wskazywanych przez powoda roszczeń. Powód nie mógł zatem zakładać, że po kilku czy kilkunastu latach sytuacja ulegnie zmianie i pozwany zaspokoi roszczenia powoda wyłącznie po zawiązaniu go do próby ugodowej.

Tym samym składane przez powoda wnioski nie odniosły skutku w zakresie przerwania biegu przedawnienia, doprowadzając do przedawnienia dochodzonych przez powoda roszczeń.

Termin przedawnienia roszczeń związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą wynosi 3 lata w myśl art. 118 KC.

Więc biorąc pod uwagę zawiązanie do próby ugodowej na skutek wniosku z dnia 07.11.2007 roku termin przedawnienia skończył się 07.11.2010 roku.

Koszty postępowań egzekucyjnych prowadzonych przez Urząd Skarbowy oraz Zakład Ubezpieczeń Społecznych wyniosły 34.602,01 złotych, ale tytuły egzekucyjne powstawały systematycznie w latach 2003-2005 i początek terminu przedawnienia należałoby, zdaniem Sądu, liczyć od momentu wydania każdego tytułu egzekucyjnego z osobna.

Początek terminu przedawnienia koszty wynagrodzeń pracowników, które wyniosły 99.439,81 złotych należałoby liczyć od uprawomocnienia się wyroków w sprawach sygn. akt IV P 65/05 oraz IV P 2212/04.

Początek terminu przedawnienia utraconego przychód powoda w okresie od 16 listopada 2004 roku do 31 grudnia 2004 roku, który wyniósł 88.686,78 złotych należałoby liczyć od 1 stycznia 2005 roku.

Początek terminu przedawnienia kosztów postępowania upadłościowego, które wyniosły 67.000,00 złotych, należałoby liczyć od uprawomocnienia się postanowienia o ogłoszeniu upadłości.

Początek terminu przedawnienia kwoty 45.540,16 złotych stanowiącej różnicę pomiędzy ceną sprzedaży wierzytelności na podstawie umów z dnia 16 grudnia 2004 roku oraz 7 stycznia 2005 roku na rzecz PW Precyzja, a ich wartością należałoby liczyć od dat sprzedaży wierzytelności.

Początek terminu przedawnienia koszty pracowników oraz najmu samochodów, które wyniosły 29.425,75 złotych należałoby liczyć od 1 stycznia 2005 roku.

Początek terminu przedawnienia od naliczonych przez bank odsetek karnych od niezapłaconych w terminie rat kredytu, których łączna suma odsetek wyniosła 24.478,19 złotych należałoby liczyć od chwili ich naliczenia przez bank, a było to w latach 2003-2005.

A więc wbrew twierdzeniom pozwanego do czasu pierwszego zawezwania do próby ugodowej w dniu 07.11.2007 roku, żadne ze zgłoszonych w pozwie roszczeń się nie przedawniło, a także roszczenia objęte tym wnioskiem są tożsame z żądaniem niniejszego pozwu.

W ocenie Sądu dochodzone przez powoda roszczenia są niezasadne, a także przedawnione, dlatego Sąd oddalił powództwo w całości.

Sąd nie obciążył powoda kosztami procesu na rzecz pozwanego na podstawie art.102 KPC, zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W odniesieniu do zasady słuszności w art. 102 KPC określone zostały przesłanki, których zaistnienie warunkuje możliwość obciążenia strony przegrywającej jedynie częścią kosztów albo nieobciążania jej w ogóle tymi kosztami. Obejmują one wystąpienie w sprawie wypadków szczególnie uzasadnionych, które powodują, że zasądzenie kosztów na rzecz wygrywającego przeciwnika w całości, a nawet w części, byłoby sprzeczne z powszechnym odczuciem sprawiedliwości oraz zasadami współżycia społecznego. Zalicza się do tych "wypadków" okoliczności związane z przebiegiem postępowania, jak charakter dochodzonego roszczenia, jego znaczenie dla strony, przedawnienie roszczenia, subiektywne przekonanie o zasadności roszczenia wsparte na obiektywnych podstawach, które jednak doznaje osłabienia w postępowaniu apelacyjnym. Do warunków leżących poza procesem należy sytuacja majątkowa i życiowa strony. Zwolnienie strony od kosztów sądowych nie stanowi samodzielnie o występowaniu szczególnie uzasadnionego wypadku, ale może być przyczynkiem do rozważenia, czy taki wypadek zachodzi. Zakwalifikowanie konkretnego przypadku jako "szczególnie uzasadnionego" wymaga rozważenia całokształtu okoliczności sprawy łączących się z charakterem żądania poddanego pod osąd, przy uwzględnieniu zasad współżycia społecznego.

Mając na uwadze charakter żądania poddanego pod osąd, przy uwzględnieniu zasad współżycia społecznego, Sąd stwierdził, iż jest to wypadek szczególnie uzasadniony pozwalający na nie obciążanie powoda kosztami procesu.

Sędzia SO Dorota Krawczyk

Z/ Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. stron.